

Valot, kamera, **PALVELU!**

Kotona oleminen ei estänyt heitä palvelemasta.

Sandra Edwards
(Perustuu tositahtumaan)

Antonella ja Mariana kävivät mielellään kirkossa joka viikko. Mutta nyt koronaviruspandemian vuoksi he eivät voineet käydä kirkossa. Heillä oli Alkeisyhdistyksen luokka verkossa, mutta se ei kerta kaikkiaan ollut sama asia.

Antonella ja Mariana kaipasivat Alkeisyhdistyksen menemistä. Vuosi sitten heidän perheensä oli muuttanut Chilestä Kanadaan. Pandemia teki uusien ystävien saamisen vaikeaksi. He kaipasivat sitä, että olisivat saaneet oppia pyhien kirjoitusten kertomuksista muiden lasten kanssa. Ja he kaipasivat espanjankielisiä oppiaiheita, kuten heillä oli ollut Chilessä.

Eräänä päivänä etäkirkon jälkeen kotona Antonella ja Mariana etsivät verkosta jotakin, mikä auttaisi heitä opiskelemaan *Tule ja seuraa minua* -ohjelmaa.

"Kunpa me löydettäisiin lisää videoita espanjaksi", Antonella sanoi. Hän mietti hetken. Sitten hän sai hienon idean. "Me voitaisiin tehdä joka viikko omia videoita *Tule ja seuraa minua* -ohjelmaan."

"Joo, ja me voitaisiin tehdä ne espanjaksi!" Mariana sanoi. "Sitten voitaisiin kertoa niistä muillekin lapsille."

Mamá ja papá sanoivat, että he voisivat auttaa. Koko perhe oli innoissaan!

Ensin perhe luki viikon oppiaiheeseen sisältyvät pyhien kirjoitusten kohdat. Tytöt suunnittelivat, mistä he puhuisivat. Sitten he alkoivat tehdä videoita. Antonella ja Mariana kuvasivat vuorotellen itseään puhumassa Mormonin kirjan kertomuksista. Jokaisen

videon lopussa toinen heistä kertoi jotakin, mitä hän oli oppinut oppiaiheesta. Sitten mamá ja papá auttoivat heitä tekemään videon, jotta he voisivat julkaista sen verkossa.

Alkuun he eivät aina tieneet, mitä sanoa. Mutta heitä auttoi se, kun he lukivat pyhiä kirjoituksia ja oppivat lisää oppiaiheista.

Eräänä sunnuntaina Antonella ja Mariana istuivat tietokoneen ääressä Alkeisyhdistyksen luokkaansa varten. Sen viikon oppiaiheesta kerrottiin Mormonin kirjan nuorista sotilaista. "Miksi nuoret sotilaat lähtivät taistelemaan?" heidän opettajansa kysyi.

Mariana avasi mikrofoninsa. "Minä tiedän!" hän sanoi. Hän ja Antonella olivat edellisellä viikolla tehneet videon siitä kertomuksesta. "Heidän isänsä olivat luvanneet Jumalalle, etteivät he taistelisi, joten pojat menivät heidän sijastaan."

Antonella nyökkäsi. "Ja heidän äitinsä olivat opettaneet heille, että jos heillä olisi uskoa, Jumala pitäisi heidät turvassa." Hän hymyili Marianalle. Oli hauskaa tutkia pyhiä kirjoituksia yhdessä.

Sinä iltana päivällisellä äiti kysyi: "Miten Alkeisyhdistys meni?"

"Hienosti!" Antonella sanoi. "Videoiden tekeminen on auttanut minua oppimaan paljon enemmän pyhistä kirjoituksista."

"Niin minuakin", Mariana sanoi. "Osaan vastata moniin kysymyksiin Alkeisyhdistyksessä. Ja me tunnetaan pyhien kirjoitusten kertomukset paremmin."

"Olen iloinen, että videot ovat auttaneet teitä", papá sanoi. "Luulen, että ne ovat auttaneet monia muitakin!"

"Aivan oikein", mamá sanoi. "Se, että kerrot, mitä olet oppinut ja mitä tunnet evankeliumia kohtaan, on suurenmoinen tapa palvella!"

Mariana hymyili. "Pidän siitä, että me voidaan palvella tällä tavalla", hän sanoi. Sitten hän kääntyi Antonellan puoleen. "Aletaan suunnitella ensi viikon videota!" ●

Tämä kertomus tapahtui Kanadassa.